21 Μαρτίου 2015

Ευχή εις τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, επί πονηροίς και ρυπαροίς λογισμοίς

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Ιωάννης Χρυσόστομος / Ορθόδοξη πίστη / Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελέησόν με.
Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, βοήθει μοι.
Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, εμφύτευσον τον φόβον σου εις την καρδίαν μου.
Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, καθήλωσον εκ του φόβου σου τας σάρκας μου.
Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπη σου.
Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, σκέπασόν με από πάσης πονηράς επιβουλής του αντικειμένου.
Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, σκέπασόν με από συστροφής πονηρευομένων ορατών και αοράτων εχθρών.
Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, αποδίωξον τους πονηρούς και αισχρούς και βλασφήμους λογισμούς και γογγυσμούς εκ της αθλίας και ταλαιπώρου μου ψυχής.
Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, αποδίωξον απ’ εμού πάντα εχθρόν και πολέμιον, ορατόν και αόρατον.
Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ποίησον το συμφέρον εις εμέ. Ιησού, Υιέ του Θεού, ελέησον με.
Ιησού, Υιέ του Θεού, βοήθει μοι.
Ιησού, το σωτήριον όνομα, σώσόν με.
Ιησού η σωτηρία μου, στήριξόν με είς τον φόβον σου.

Ιησού, υιέ του Θεού, καθάρισον με από πάσης ακαθαρσίας και ανομίας.
Ιησού, Υιέ του Θεού, δίδαξον με του ποιείν το θέλημα σου το άγιον και τηρείν τας εντολάς σου.
Ιησού, Υιέ του Θεού, σκέπασόν με από της γλώσσης μου.
Ιησού, Υιέ του Θεού του ζώντος, διαφύλαξόν με την ημέραν ταύτην και την νύκτα αναμάρτητον, ασκανδάλιστον και ανεπηρέαστον από πάσης πονηράς επιβολής του μισοκάλου και ψυχοφθόρου διαβόλου.
Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελευθέρωσον με εκ πάντων των παθών.
Κύριε Ιησού Χριστέ, λύτρωσε με από της αγνωσίας και της λήθης.
Κύριε Ιησού Χριστέ, ρύσε με από παντός πειρασμού και προλήψεως.
Κύριε Ιησού Χριστέ, δός πένθος και ταπείνωσιν τη καρδία μου.
Κύριε Ιησού Χριστέ, δός μοι κλαυθμόν διηνεκή και κατάνυξιν και μνήμην θανάτου.
Ιησού, Υιέ του Θεού, άνοιξον τους οφθαλμούς της καρδίας μου, ίνα ίδω την ωφέλειαν της προσευχής και της αναγνώσεως.
Ιησού, Υιέ του Θεού, δίδαξον με πώς δεί προσεύχεσθαι και επικαλέισθαι το όνομα σου το άγιον.
Ιησού Υιέ του Θεού και Θεέ γλυκύτατε, ο δι’ εμέ σαρκί σταυρόν και θάνατον υπομείνας, ως είδας και ως θέλεις ελέησόν με τον αμαρτωλόν και ανάξιον δούλον σου.
Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ο Θεός ο Σωτήρ μου, η άρρητος ηδονή, το σωτήριον όνομα, δώρησαι μοι τω αναξίω δούλο σου κατάνυξιν και φωτισμόν καρδίας, ίνα φωτισθείς, βρύω μετά γλυκύτητος δάκρυα εν προσευχή καθαρά, όπως δι’ ολίγων δακρύων εξαλείψης το μέγα γραμμάτειον των εμών αμαρτιών, και δι’ ολίγου κλαυθμού κατασβέσης το πύρ το καιόμενον. Εί γάρ δοίης ενταύθα κλάυσαί με , Δέσποτα, του πυρός εκείνου του ασβέστου ρυσθήσομαι. Και οίδα μέν , οίδα, μακρόθυμε Κύριε, ότι καθ’ εκάστην ημέραν και ώραν άμετρα παροξύνω σε και παροργίζω, αλλ’ η χρηστότης και η μακροθυμία σου την εμήν νικησάτω κακίαν τε και πικρότητα. Ει γάρ μητηρ ατιμαζομένη υπό του οικείου παιδός ού φέρει παριδείν αυτό, υπό των ιδίων νικωμένη σπλάχνων , πόσω μάλλον η ση χρηστότης υπό των σών απείρων οικτηρμών κινουμένη, νικήσαι έχει την εμήν κακίαν; Ναι, Θεέ του ελέους και των οικτηρμών, ρύσαι με έκ των πονηρών επιτηδευμάτων του μιαρού και δεινού πολεμίου, του συνέχοντος καθ’ ώραν και θλίβοντος την εμήν ψυχήν εν πονηροίς και αισχροίς λογισμοίς.
Η άρρητος σου δύναμις, Χριστέ, η επιτημήσασα τοις κύμασι της θαλάσσης, επιτήμησαι αυτώ και κατάργησαι και πόρρω απ’ εμού βάλοι του δούλου σου. Καθ’ εκάστην γάρ ανανεοί κατ’ εμού τας αυτού μηχανάς, και σπεύδει δυναστεύσαι της χαύνης μου διανοίας και χωρίσαι με από σού και των θείων σου εντολών. Αλλά κατάπεμψον, Δέσποτα πολυέλεε, εν τάχει την βοήθειαν σου, και αποδίωξον απ’ εμού του αχρείου ικέτου σου τον δράκοντα τον μέγαν, συν πάσι τοις πονηροίς

αυτού και ρυπαροίς λογισμοίς. ίνα καθαρώς ανυμνώ και δοξάζω σε σύν τω ανάρχω σου Πατρί , και τώ ζωοποιώ σου Πνεύματι, νύν και αεί και είς τους αιώνας των αιώνων.
Αμήν.

Ερώτηση:
«Γιατί συνιστούν οι Άγιοι Πατέρες να λέμε «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησον με» καί όχι «ελέησον ημάς», όπου το «ημάς» συμπεριλαμβάνει και τους άλλους; Δεν είναι εγωιστικό να νοιαζόμαστε μόνο για τον εαυτό μας, αδιαφορώντας για τους συνανθρώπους μας;»
Οι άγιοι Πατέρες προτιμούν να λέμε στον ενικό την ευχή, επειδή με τον λόγο «ελέησον με» συχνά προσθέτουμε και «τον αμαρτωλό» δηλώνουμε συναίσθηση της αμαρτωλότητας μας, όπως και ό Δαβίδ στους ψαλμούς πολλές φορές βοά «ελέησον με», ενώ προσθέτει «ότι την ανομία μου εγώ γινώσκω» (Ψαλμ. ν΄ 5) και «την ανομία μου γνώρισα καί την αμαρτία μου ουκ κάλυψα» (Ψαλμ. λα΄ 5).
Το «ελέησον με» σημαίνει εξομολόγηση, αυτοέλεγχο, αυτομεμψία, αυτοσυναίσθηση της αμαρτωλότητας του προσευχομένου. Από τη συναίσθηση αυτή γεννιέται η μετάνοια, η συντριβή, οι στεναγμοί και τα δάκρυα, καθώς και πάλι μαρτυρεί ο προφητάναξ λέγοντας: «λούσω καθ’ εκάστην νύκτα την κλίνη μου, εν δάκρυσί μου την στρωμνήν μου βρέξω» (Ψαλμ. στ΄ 7) ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΙΩΣΗΦ ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΟΥ.
Βάσει των λόγων του Κυρίου μας γιατρέ θεράπεψε πρώτα τον εαυτόν σου, πιστεύω απόλυτα πως ο άγιος γέροντας έχει δίκιο, διότι με το που θα ανεβούμε εμείς πνευματικά, και με σωστή μετάνοια και εξομολόγηση θα είμαστε σε θέση να μιλήσουμε στο Θεό και για τους άλλους που έχουν το οποιοδήποτε πρόβλημα.
Ούτε βέβαια η σωφροσύνη μπορεί να σώσει μόνη της χωρίς τις άλλες αρετές, ούτε η φροντίς των πτωχών ούτε η αρετή μόνη της, ούτε κάτι άλλο από τα εξαίρετα. Αλλά πρέπει όλα αυτά να συναντώνται εις τας ψυχάς μας. Η προσευχή δε αποτελεί την ρίζαν και το θεμέλιον όλων των αρετών? Και όπως ακριβώς τα κάτω μέρη του πλοίου και τα θεμέλια της οικίας πρέπει να τα κάμομε ισχυρά δια να συγκρατούν αυτά, έτσι ακριβώς και η προσευχή συγκρατεί την δική μας ζωή και χωρίς αυτήν κανένα αγαθόν δεν θα μπορέσει να γίνει αιτία σωτηρίας για μας»?

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος

Πηγή: agioritikovima.gr